Вже нічого більше — хочу тільки флейти
В тихому лелінні дальніх вечорів...
Так мене втомили ці падіння й злети,
Що ніщо не миле — хочу тільки флейти
В дальньому лелінні тихих вечорів.

Ах, оті шалені світанкові сурми!
Йти вперед не можу, хоч лягай ридай...
А були ж атаки, приступи і штурми!
Не тривожте серця, не шалійте, сурми,
Колискова пісне, душу загойдай!

День був аж червоний — бій і перемога.
Все кругом двигтіло, блискало й гуло,
А тепер це тіло обняла знемога:
Мов у сні далекім бій і перемога,
Хоч вінок лавровий оповив чоло.

Не буяння плоті, не жагучі сплети
Маряться герою по трудах війни...
Мила, будь єлеєм, будь водою Лети:
Не шалійте, сурми, ви лелійте, флейти,
Серце прагне миру, миру й тишини.